

František Listopad

Rosa definitiva

Cherm

Praha 2007

Vychází s podporou Ministerstva kultury
České republiky a za přispění
Obce spisovatelů.

© František Listopad, 2007
© Cherm, 2007
Illustrations © Jana Majcherová, 2007

ISBN 978-80-86370-03-3

Definitivní růže

* * *

Kdyby pero bylo jiné
Kdyby papír byl jiné kvality
a jiného formátu zejména to
psal bych jinak bratřil bych se s někým jiným
káva by byla čajem a čaj mýtem
byl bych jiný jinak jiný
a v intervalu mezi jiným a jiným
zpívala bys

Nezpíváš
když nezpíváš rozpoznáváš Boha
v liturgii citrýnů
Hořká i sladká soustava
představuje sama sebe
kéž je tomu tak v Čechách i na Slovensku
v klíčové situaci nového století

V zimě u moře

V zimě u moře je to horší
hoře má jinou polohu
vítr otvírá prostor
a metafyzika touží po něčem jiném
Přibouch jsem dveře prázdného autobusu
Chtěl bych jít s Josefem do teplé krčmy
Ryby se živí pod vodou
pod nimi jiné ryby
V zimě moře nic nevrací
Nikoho vůkol koho bych pozdravil
píšu ve dvou rovinách
moře a já
a pak jen ptáci zmítající se jak plátno praporů
Psi by vyli kdyby
psi by vyli kdyby nebyly ryby
– Kde je tvá žena, ptá se
už dávno jsem ji neviděl
– Co je neviditelné, někdy lze vidět,
odpovídá. Odpověděl jsem.
Stín ani přede mnou ani za mnou
Opilec dívá se na moře

2001

Co chybí obrazu

Nízké je nebe Čím slzy pláčou
bezlistím pramení vzduch a duch
Jestřáb nás obléhá ruší kruhy
rybmistr zavírá století

Co chybí obrazu
Stéblo slámy
z italských primitivů
Průhledem stvolu
Bůh byl s námi

srpen 2004

V Olomouci, v říjnu

V Olomouci, v říjnu, v krámu s kancelářskými
potřebami
naproti věznici v parku s hniječím listím
koupil jsem si pracovní kalendář na příští rok
všechno bylo daleko a nedaleko
malá slečna malé dítě se zpozdila zpozdilo
jako vánoční vlak
pili jsme kávu v neděli v Olomouci
málo je definitivní ani jazyk v ústech
nikdy předtím jsem nebyl ve městě
s olomouckými elektrikami
mše byla katolická bloudil pes před kostelem
čekal Pána
přehraju ti na pianu tu starou píseň
než odjedu autem přímo do deště do deště
do deště
který se promění v diskrétní sníh
až báseň dopíšu v prosinci
a všechno opustím

25. prosince 2001

Půdorys

(Jiřímu Pelánovi)

Vlevo v kamrlíku píšu lego česky
pod kohoutkem vody odkapává
text a mizí ve výlevce
Vpravo projdeš chodbou do přístavku
mezi krámy svršky zbytky
na obzoru v modru portugalská slova
Báseň není zdarma ani dvojitý
pohled sebe sama do zrcadla
Mandloň kvete napíná se zvadla
někdo kráčí v ošumělém fraku
minimální verše spočívají
na poslední stránce almanachu

duben 2005

To to trvá

To to trvá (jak nepraktický začátek)
než se docela málo povzneseme
a než jsme konečně připraveni
k malému nočnímu letu
báseň se píše vestoje
vestoje se lépe vznáší naše muší váha
vestoje zpívá se lépe
dýchej zhluboka s Březinou
jen venkov nás ruší
štěká pes z Českomoravské vysočiny
vlažný asfalt stíní noc
naš stín ví dříve než my kam se vydáme
ví o nás více mimo program
jak se vznášet ke krásě
k nové matematice kde nepotřebujeme
psát pero přestává psát

červenec 2001

* * *

Uklidněte se vody
čekám na výtah
poslední flétna
modrý potok
modrý pták
polomrtvý urubu
v prackách
ohnivý meč

*

Zavřel jsem dveře
za sebou za tebou
Opuštěný automobil
bez snoubenců
stojí na dvoře

*

Kterýkoli jazyk skrývá báseň
Kdekoli bydlím ptáci slétají se

Zapomeň že jsi zapomněl
hovořím sám se sebou
ztratit světlo

Rio, říjen

Báseň se sněhem

Básně se také opravují
jako dlažba jako okresní
silnice ze Lhoty do Lhotky
Básně kódují zprávy
šafář je kontroluje
Bůh bdí

Omyl Racek není volný
ani jediný den v týdnu
také ho zasklí zima
když simuluje že loví ryby
na zamrzlé Vltavě

Kdo by neusnul pod tou tíhou
Kdo by nezaspal konec světa
sněží a sněží sněží a sněží
na město s věží

Vešli jsme do modrého pokoje

Vešli jsme do modrého pokoje
váháš
sedíš na neznámé židli
loupáš pomeranč pozornými prsty
ticho mezi vlnami
vešli jsme znovu do modrého pokoje

– Nedívej se noci přímo do očí
– Nedívám se noci přímo do očí
– Bůh tě potrestá proměnění v trávu
v kořen petržele v kostříčku kuřete
Také neotvírej zavřené zásuvky
budeš zklamán
Zejména neotvírej zásuvky zavřené na klíč
neboť filmují
všechno filmují tříčipovou digitální kamerou
i ptáky poletující v dešti nad bazénem
i lázeňské hosty jak se vracejí do svých pokojů
(nyní rozsvěčují a trpí, proč trpí?
stěžují si, trpí, protože nelétají)

Znovu jsme vešli do modrého pokoje
Kdyby hořelo, co byste zachránil, zeptal se nás
slepec
Kdyby hořelo, co bys zachránila, zeptal jsem se
a odpověděl jsem sám za sebe: modrý pokoj
Ve chvíli, kdy jsme do něj vešli
poprvé, podruhé, potřetí zároveň